

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Petra Kobylky a JUDr. Petra Polácha v právní věci žalobce **Č. L.**, právně zast. Mgr. Jiřím Hrubanem, advokátem se sídlem v Brně, Antonínská 2, proti žalovanému **Magistrátu města Brna, odboru územního a stavebního řízení**, se sídlem v Brně, Malinovského nám. 3, za účasti Statutárního města Brna – Městské části Brno-střed, se sídlem v Brně, Dominikánská 2 a Dopravního podniku města Brna a.s., se sídlem v Brně, Hlinky 151, o přezkoumání rozhodnutí správního orgánu

t a k t o :

I. Rozhodnutí Magistrátu města Brna, odboru územního a stavebního řízení, ze dne 22.7.2008, č.j. MMB/0066478/2008, sp. zn. OÚSŘ/MMB/0066478/2008/1, **se zrušuje** pro vady řízení a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen zaplatit na náhradě nákladů řízení žalobci prostřednictvím jeho právního zástupce Mgr. Jiřího Hrubana, advokáta se sídlem v Brně, Antonínská 2, částku ve výši 9 200,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovanému, uvedeným ve výroku pod bodem I. tohoto rozsudku, bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí stavebního úřadu ÚMČ Brno-střed ze dne 26.10.2005, č.j. STU/01/0501567/000/008, kterým byl zamítnut návrh žalobce na vydání územního rozhodnutí o umístění stavby s názvem „Bistro Brno, ulice Výstavní“ na pozemcích p.č. 791/2 a 731/3 v k.ú. Staré Brno, obec Brno.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaného je m.j. uvedeno, že do správního spisu byl doplněn spisový materiál, který byl podkladem pro vydání rozhodnutí, a to o kopie výseků mapové části Územního plánu města Brna, z nichž je patrné, kde se dotčené pozemky nacházejí. Do textové části napadeného rozhodnutí nelze však mapové podklady včlenit.

Technická dokumentace, která byla součástí návrhu na vydání územního rozhodnutí, obsahuje situační výkresy, z nichž bylo možno lokalizaci dotčených pozemkových parcel určit. V prvostupňovém spisovém materiálu se nachází opakovaná stanoviska zpracovatele Územního plánu města Brna, která se shodují, včetně sdělení OÚPSŘ Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 12.2.2004, č.j. JMK 29118/03-OÚPSŘ, na zcela zásadním závěru, že dotčené pozemky jsou Územním plánem definovány jako „Plochy komunikací a prostranství místního významu“ (přesná dikce funkční plochy podle hlavních výkresů ÚPmB, které jsou podle čl. 4 odst. 4 vyhl. č. 2/2004, o závazných částech ÚPmB závazné), na nichž by byl záměr vlastníka realizovatelný jedině v případě schválení změny Územního plánu města Brna. Na projednávaný případ se nedá aplikovat výťah z textové části ÚPmB – aktualizace z května 2003, kde jsou uvedeny „komunikace a plochy místního významu v navrhovaných plochách“, patřící do nezávazně vymezených tras pro automobilovou dopravu, u kterých další podmínky využití ploch a tras pro dopravu budou stanoveny územně plánovací dokumentací zóny – regulačním plánem nebo při územním řízení, jak bylo sděleno ve výši citovaném přípisu JMK a čehož se žalobce domáhal. Ke změně ÚPmB z plochy komunikací a prostranství místního významu na plochy smíšené obchodu a služeb SO, se záměrem výstavby bistra nedošlo, i když zadání změny bylo schváleno Zastupitelstvem města Brna. Žalobci byl adresován dopis Útvaru hlavního architekta Magistrátu města Brna (v současnosti OÚPR MMB) ze dne 19.5.2003, zn. ÚHA/03/Jas/Kr, ohledně možnosti vybudování přípojek na předmětných parcelách se závěrem, že se realizují úpravy vozovky přiléhající k uvedeným pozemkům a z hlediska technického je vhodné, aby současně s probíhající stavbou byly realizovány přípojky technických sítí na předmětné pozemky. Toto doporučení bylo uvedeno zřejmě proto, že po dokončení vozovky se nepovoluje povrch narušit a provádět výkopové práce. Současně však bylo dodáno upozornění, že přípojky budou budovány s rizikem na žalobcův náklad za předpokladu, že nebudou moci být využity v případě neschválení změny ÚPmB v Zastupitelstvu města Brna. Žalobce tedy v žádném případě nemohl legitimně očekávat, že i když mu byly stavebním úřadem povoleny a zkolaudovány v samostatném řízení přípojky, by měl být kladně vyřízen návrh na umístění předmětné stavby. Žalovaný se plně ztotožňuje s odůvodněním předchozího prvostupňového správního rozhodnutí. Umístění jakékoliv zástavby na předmětných pozemcích by bylo v rozporu se závaznou částí Územního plánu města Brna.

Ve včas podané žalobě žalobce namítal, že žalovaný nerespektoval rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 25.10.2007, č.j. 30 Ca 33/2006 – 128, který zrušil pro vady řízení předchozí rozhodnutí žalovaného vydané v rámci odvolacího řízení proti shora již citovanému územnímu rozhodnutí o umístění předmětné stavby. Žalovaný v podstatě pouze v novém rozhodnutí opakuje svůj dřívější právní názor. Nedošlo tak k vypořádání se s námitkou žalobce, že pozemky mají funkční vymezení „Komunikace a prostranství místního významu v návrhových plochách“, které nejsou závazně vymezeny, pro což svědčí i vyjádření Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu ze dne 12.2.2004 (trasy dopravní v návrhových plochách – změna dimenze v poloze stávající trasy, regulativ ÚPmB, str. 2, bod č. 16). Podle názoru žalobce je v regulativu (příloha č. 1 ÚPmB) na straně 23 uvedeno, že komunikace a prostranství místního významu v návrhových plochách nejsou závazně vymezeny a že lze o dalším využití těchto ploch rozhodnout také v územním řízení, což měl žalovaný učinit. Podle čl. 4.4 obecně závazné vyhlášky města Brna č. 2/2004, o závazných částech Územního plánu města Brna lze upřesněním hranic se sousední plochou „BO“ (na které regulativ předmětnou stavbu připouští) a plochou „Komunikace a prostranství místního významu“ rozhodnout v územním řízení. Uvedené důvody – nové vlastnické hranice, nová trasa komunikace (rekonstrukce komunikace na ulici Výstavní) byly taktéž splněny. Stavební úřad Městské části Brno-střed povolil žalobci ve sloučeném územním a

stavebním řízení přípojky inženýrských sítí, a to se souhlasem orgánu územního plánování MMB ÚHA ze dne 19.5.2003. Jak pro stavební úřad, tak pro orgán územního plánování, byly podmínky v území jednoznačné a povolil přípojky inženýrských sítí za účelem zřízení novostavby. Pokud tomu tak bylo, lze legitimně očekávat, že z územního hlediska není důvod stavbu nepovolit. Žalovaný byl ke změně funkčního využití oprávněn v rámci územního řízení. O změnu územního plánu žalobce požádal pouze z důvodu ochrany proti změně ve využití předmětné plochy na zeleň, která mu měla znemožnit jakékoliv využití pozemku. Žalovaný se nevypořádal s faktickým stavem předmětných pozemků, který svědčí ve prospěch změny funkčního využití plochy, jak žalobce navrhoval. Pozemky se sestávají z cca 2/3 komunikace s živičným krytem po zaniklém obratišti, které nesloužilo svému účelu. Přílehlá komunikace ulice Výstavní je průjezdná s jednosměrným provozem. V roce 2003 byla dokončena rekonstrukce komunikace ulice Výstavní a v současné době jsou předmětné pozemky stavebně odděleny od komunikace stavbou chodníku a zeleným pásem. Nadto bylo na předmětných pozemcích na základě souhlasu Odboru dopravy MMB a Policie ČR stanoveno a umístěno dopravní značení, zabraňující vjezdu a vstupu. Dále stavební úřad povolil oplocení nemovitosti svým souhlasem s ohlášenou stavbou, přičemž ze vstupní strany jsou již pozemky oploceny. Žalovaný rovněž neoprávněně nepřijal právní názor Krajského soudu v Brně, vyjádřený ve shora citovaném jeho rozsudku, týkající se legitimního očekávání žalobce na kladné vyřízení jeho návrhu na umístění předmětné stavby.

V písemném vyjádření k žalobě setrval žalovaný na závěrech uvedených v odůvodnění jeho žalobou napadeného rozhodnutí. Žádal, aby soud žalobu v celém rozsahu zamítl.

V doplňujícím procesním podání z 21.5.2009 žalobce setrval na žalobních námitkách a dále uvedl, že v žalovaném ke spisu doložené Zprávě o výsledcích projednání změny Územního plánu města Brna B1/03 – IB4/03 – I – A ze dne 16.5.2006 je m.j. uvedeno, že „Dle údajů majitele bylo záměrem zbudovat na vlastních pozemcích veřejné WC nebo bistro. Pro situování takových ojedinělých objektů nelze vytvořit samostatnou funkční plochu, a je třeba dohodnout se na podmínkách realizace se stavebním úřadem“. Z toho je zřejmé, že z hlediska orgánu územního plánování není pro realizaci stavby bistra ani možné požadovat změnu územního plánu, ale naopak rozhodnout postupem podle Územního plánu města Brna, který tyto drobné změny umožňuje, a to rozhodnutím v územním řízení. V současnosti je celá nemovitost oplocena společně i s parcelami p. č. 792/5 a 792/6, které tvoří hranici s předmětnou plochou. Tyto jsou rovněž ve vlastnictví žalobce a jsou zařazeny podle ÚPmB jako „BO“ Plochy všeobecného bydlení (dle ÚPmB plocha stabilizovaná, světlejší odstín barvy v ÚPmB), regulativ pro plochy „BO“ umožňuje využití této plochy pro předmětnou stavbu bistra. Podle ustanovení Územního plánu města Brna, čl. 4.4 lze vzájemné hranice stabilizovaných ploch a jejich hranice s návrhovými plochami přiměřeně zpřesňovat v územním řízení, např. podle vlastnických hranic. Vzhledem k tomu, že veškerá vyjádření orgánů státní správy a účastníků řízení byla kladná a důvodem pro zamítavé rozhodnutí má být nesoulad s Územním plánem města Brna, nezbývá, než aby příslušný stavební úřad postupoval v souladu se stavebním zákonem a Územním plánem města Brna, zpřesnil a rozšířil hranici plochy „BO“ o parcely č. 791/2 a 791/3, dle čl. 4.4 ÚPmB a vydal na předmětnou stavbu územní rozhodnutí.

Po projednání věci bez nařízení jednání, za splnění podmínek ve smyslu ust. § 76 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) dospěl Krajský soud v Brně k závěru, že žaloba je důvodná.

Žalobce namítal, že žalovaný nerespektoval v rámci odvolacího řízení závazný právní názor, vyslovený Krajským soudem v Brně ve shora citovaném rozsudku ze dne 25.10.2007, č.j. 30 Ca 33/2006 – 128, zejména byla zcela pominuta otázka funkčního využití dotčených parcel, žalovaný se nevypořádal s námitkou žalobce, týkající se jejich funkčního vymezení jako komunikací a prostranství místního významu v návrhových plochách, o čemž svědčí shora citované vyjádření Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu ze dne 12.2.2004, č.j. JMK 29118/03 OÚPSŘ.

Jak vyplývá z citovaného rozsudku Krajského soudu v Brně, bylo předchozí odvolací rozhodnutí žalovaného, vydané v projednávané věci dne 3.1.2006, č.j. OÚSŘ U 05/63931 Mak, zrušeno pro vady řízení a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení. Krajský soud v Brně zavázal žalovaného, aby nové rozhodnutí doplnil tak, aby byla podložena argumentace žalovaného, týkající se tvrzení, že předmětné pozemky se nachází v plochách pro dopravu – trasy pro automobilovou dopravu – komunikace a prostranství místního významu. Soud uvedené tvrzení nemohl navíc pro nedostatek podkladů přezkoumat ani z předloženého správního spisu. Soud zároveň poukázal na písemné vyjádření Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu ze dne 12.2.2004, č.j. JMK 29118/03 OÚPSŘ, z něhož vyplývá názor obdobný stanovisku žalobce, který tvrdil, že dotčené pozemky patří mezi plochy s funkčním využitím – komunikace a prostranství místního významu v návrhových plochách, u níž lze další podmínky využití stanovit také v územním řízení. Soud dále konstatoval porušení principu legitimního očekávání žalobce a dále shledal, že se žalovaný nevypořádal s odvolacími námitkami, v nichž žalobce poukazoval na skutečnost, že dotčené pozemky byly oploceny, byly zhotoveny a zkolaudovány i přípojky sítí vodovodu a kanalizace, plynu a elektro NN. K uvedeným žalobním námitkám uvádí soud následující. Mezi účastníky řízení je stále spor o zařazení dotčených pozemků, zda tyto náleží mezi „Plochy komunikací a prostranství místního významu, které jsou podle obecně závazné vyhlášky Statutárního města Brna č. 2/2004, o závazných částech Územního plánu města Brna, závazné (stanovisko žalovaného) „či zda se jedná o pozemky s funkčním vymezením „Komunikace a prostranství místního významu v návrhových plochách“ (stanovisko žalobce). Jak vyplývá z obsahu připojených správních spisů, uvedený spor mezi účastníky řízení byl veden od samého počátku předmětného řízení. Žalobce na podporu svého názoru především argumentoval vyjádřením Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 12.2.2004, č.j. JMK 29118/03 OÚPSŘ, v němž je m.j. uvedeno, že ...*Pro další rozhodování o využití plochy, která byla předmětem našeho posuzování, je třeba z pohledu územního plánování brát v úvahu následující skutečnosti: 1. plocha je v ÚPmB zařazena do ploch označených jako „plochy komunikací a prostranství místního významu“. Dle sdělení Odboru územního plánování a rozvoje MMB nerozlišuje ÚPmB u Ploch komunikací a prostranství místního významu plochy návrhové a stabilizované. Ve výtahu Textové části ÚPmB – aktualizace ÚPmB z května 2003 však na straně B/21 jsou uvedeny „komunikace a plochy místního významu v navrhovaných plochách“, patřící do nezávazně vymezených tras pro automobilovou dopravu, kde další podmínky využití ploch a tras pro dopravu (pokud to vyžadují městotvorné důvody) budou stanoveny územně plánovací dokumentací zóny – regulačním plánem, nebo při územním řízení. V souvislosti s uvedeným sporem bylo v rámci prvostupňového správního řízení m.j. iniciováno ústní jednání dne 13.10.2005 (viz protokol z tohoto jednání č.j. STU/01/0501567/000/007). K otázce zařazení předmětných ploch žalovaný v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí uvedl, že jak opakovaná stanoviska zpracovatele Územního plánu města Brna, tak posledně zmiňované sdělení OÚPSŘ Krajského úřadu Jihomoravského kraje, shodně uvádí, že předmětné pozemky jsou územním plánem definovány jako „Plochy komunikací a prostranství místního významu“ (přesná dikce funkční plochy dle hlavních výkresů ÚPmB, které jsou dle čl. 4 odst. 4 vyhl. č. 2/2004, o závazných částech ÚPmB,*

závazné), na nichž by byl záměr vlastníka realizovatelný jedině v případě schválení změny Územního plánu města Brna. Žalovaný dále vyslovil, že na projednávanou věc se nedá aplikovat výtah z textové části ÚPmB, aktualizace z května 2003, kde jsou uvedeny „Komunikace a plochy místního významu v navrhovaných plochách“, patřící do nezávazně vymezených tras pro automobilovou dopravu, u kterých další podmínky využití ploch a tras pro dopravu budou stanoveny územně plánovací dokumentací zóny – regulačním plánem nebo při územním řízení, jak bylo uvedeno v posledně citovaném sdělení OÚPSŘ Krajského úřadu Jihomoravského kraje a čehož se žalobce domáhal.

Žalovaný v rámci jeho žalobou napadeného rozhodnutí pouze vyličil závěr správní úvahy, týkající se předmětného sporu vedeného mezi účastníky řízení (majícího podstatný vliv na závěr o možnosti rozhodnout o umístění stavby bistra) bez toho, aniž by přezkoumatelným způsobem zpřístupnil důvody, které ho k uvedenému závěru vedly. Žalovaný vyslovil, že na předmětných pozemcích by byl záměr žalobce realizovatelný jedině v případě schválení změny Územního plánu města Brna (což má vyplývat ze stanovisek odboru územního plánování a rozvoje Magistrátu města Brna a citovaného sdělení OÚPSŘ Krajského úřadu Jihomoravského kraje), ovšem shora citované sdělení OÚPSŘ Krajského úřadu Jihomoravského kraje poukazuje na nutnost při rozhodování o využití předmětné plochy vzít v úvahu skutečnost, že ve výtahu Textové části ÚPmB – aktualizace ÚPmB z května 2003 jsou uvedeny na straně B/21 „Komunikace a plochy místního významu v navrhovaných plochách“, které patří do nezávazně vymezených tras pro automobilovou dopravu, kde další podmínky využití ploch a tras pro dopravu budou stanoveny územně plánovací dokumentací zóny – regulačním plánem, nebo při územním řízení. Tedy závěr žalovaného, že v případě předmětných pozemků se jedná o plochy, na nichž by byl záměr vlastníka realizovatelný jedině v případě schválení změny Územního plánu města Brna z citovaného sdělení OÚPSŘ Krajského úřadu Jihomoravského kraje nevyplývá. Argumentaci použitou v tomto sdělení žalovaný v rámci žalobou napadeného rozhodnutí pouze odmítl bez jakéhokoli odůvodnění. Ani z připojené spisové dokumentace správních orgánů obou stupňů nelze uvedený závěr učiněný žalovaným bez příslušné důvodové argumentace potvrdit či vyvrátit. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný navíc odkazuje na čl. 4 odst. 4 vyhlášky č. 2/2004 o závazných částech ÚPmB, kde není zřejmé, zda se jedná o článek 4.1.4 či 4.4 [podle těchto ustanovení uspořádání dopravy, které v území vymezuje polohu: - tras pro železniční dopravu – tras pro městskou hromadnou dopravu (MHD), - tras pro automobilovou dopravu jsou závaznými regulativy prostorového a funkčního uspořádání území a dále: Vzájemné hranice stabilizovaných ploch a jejich hranice s návrhovými plochami je možno přiměřeně zpřesňovat v územním řízení; za přiměřené zpřesnění hranice funkční plochy se považuje úprava vycházející z jejich vlastností nepostižitelných v podrobnosti územního plánu města (vlastnických hranic, terénních nerovností, vedení inženýrských sítí, zpřesnění hranic technickou dokumentací nových tras komunikací a inž. sítí apod.), která podstatně nezmění uspořádání území a vzájemnou proporce ploch; přiměřenost vždy posoudí pořizovatel ÚPmB (OUPR MMB)].

Z uvedeného důvodu je i nadále odvolací rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelné pro nedostatek skutkových důvodů, které žalovaného vedly ke shora jeho poukazovaným závěrům; došlo též k podstatnému porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, neboť žalovaný v rozporu s ust. § 68 odst. 3 správního řádu (podle něhož se v odůvodnění uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí) nezpřístupnil

přezkoumatelným způsobem správní úvahu, jejíž závěr je vyjádřen tvrzením, že dotčené plochy jsou takového charakteru, na nichž by byl záměr žalobce realizovatelný jediné v případě schválení změny Územního plánu města Brna, přičemž se na projednávanou věc nedá aplikovat výťah z Textové části ÚPmB – aktualizace z května 2003, kde jsou uvedeny „Komunikace a plochy místního významu v navrhovaných plochách“, na kterou poukazuje stanovisko OÚPSŘ JMK z 12.2.2004, č.j. JMK 29118/03 OÚPSŘ. Žalovaný se opětovně nevypořádal s odvolací námitkou, že předmětné pozemky byly oploceny a byly zde zhotoveny přípojky sítí vodovodu, kanalizace, plynu a elektro NN. Žalovaný se pouze zabýval otázkou porušení principu legitimního očekávání žalobce v souvislosti s povolením a zkolaudováním stavby přípojek inženýrských sítí, resp. oplocení. K otázce porušení principu legitimního očekávání žalovaný zaujal opačný právní názor, než jak závazně vyslovil ve shora uvedeném rozsudku Krajský soud v Brně. Soud neprovedl důkaz žalobcem předloženou částí Územního plánu města Brna – plánu využití území, neboť důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného byla nedostatečná skutková argumentace žalovaného vzhledem k odvolacím námitkám žalobce, kterou je třeba nejprve napravit. V doplňujícím procesním podání žalobce pouze doplnil argumentaci vzhledem k jeho stanovisku ohledně zařazení předmětných ploch, jak je shora vyličen.

Ze shora uvedených důvodů Krajský soud v Brně zrušil napadené rozhodnutí žalovaného pro vady řízení postupem podle ust. § 76 odst. 1 písm. a) a c) s.ř.s. V novém rozhodnutí je žalovaný povinen vyčleně vady napravit, přičemž ve smyslu ust. § 78 odst. 5 s.ř.s. je vázán právním názorem soudu.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce byl v dané věci plně úspěšný, soud mu proto přiznal právo na náhradu nákladů řízení. Náhrada nákladů řízení se sestává z náhrady za zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000,- Kč, ze 3 úkonů právní služby po 2 100,- Kč podle ust. §§ 7,9 ods. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. a) a d) (převzetí a příprava zastoupení, sepis a podání žaloby a doplňujícího procesního podání) a z náhrady za 3 režijní paušály po 300,- Kč za 3 úkony právní služby podle ust. § 13 odst. 1 a 3 vyhl. č. 177/1993 Sb. ve znění pozdějších předpisů.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí, které nabývá právní moci dnem doručení, lze podat opravný prostředek (kasační stížnost podle ust. § 102 a násl. s.ř.s.) do dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 a § 106 odst. 2, 4 s.ř.s.).

V Brně dne 15.7.2010

Mgr. Milan Procházka, v.r.
předseda senátu